

Vrije Mare



SINT JAN Voor het eerst
vieren in Oosterwold!

ZOMER! Op de drempel van
de vakantie en het einde van
het schooljaar

LEESTIPS
Van klassiekers **tot de**
nieuwste kinderboeken



Nieuwtjes

De nieuwe Vrije Mare Oosterwold is er weer! Hij kan mooi mee op zomervakantie, om languit in het gras te lezen over nieuwe boekentips, wat gebeurt er op de boerderij. Ook nemen de kleuterjuffen afscheid van de kroonkinderen. ieder jaar weer een bijzonder moment!

We, Michiel en Veronique, zijn altijd benieuwd naar meer nieuwtjes! Heb je wat leuks om te delen? Stuur dan een mail naar vrijemare@vrijeschool-oosterwold.nl

Zomer

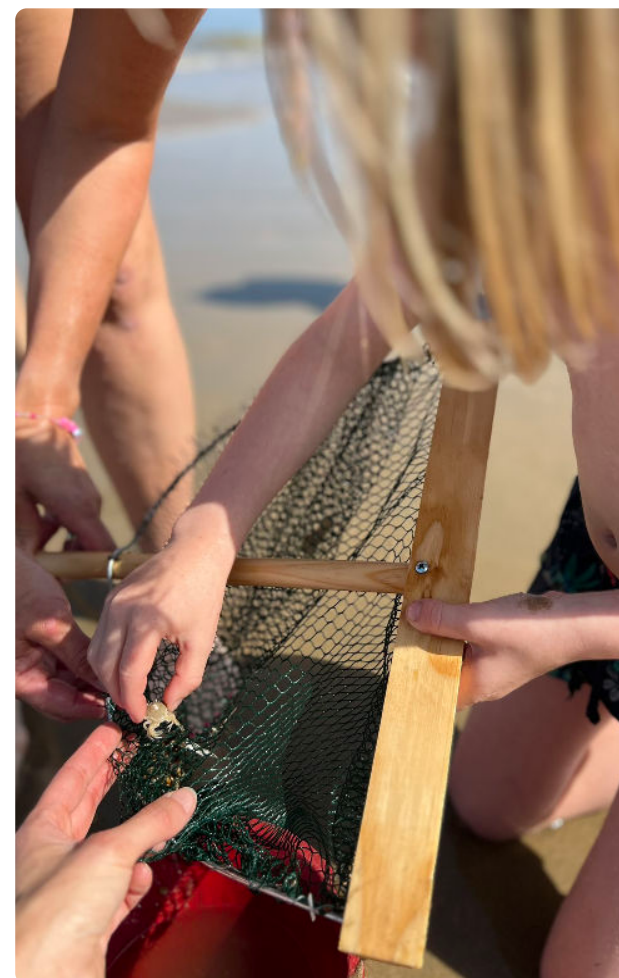
Waar is de school mee bezig in de zomer?

....
Met als hoogtepunt de viering van Sint Jan, dit keer voor het eerst in Oosterwold, bij Loodsterwold.



Maud uit klas 4 was bijna kinderburgemeester!

Een leerling uit klas 4 was bijna kinderburgermeester! Ze is het net niet geworden maar heeft wel een goede presentatie gegeven in het stadhuis met de wensen van kinderen uit onze klas voor Almere. Een mooie ervaring! We hebben zes vragen aan Maud gesteld, lees ze verderop in deze schoolkrant.



Een heerlijke stranddag voor klas 2

Op 13 juni had de tweede klas de laatste buitendag en om er wat speciaals van te maken zijn zij naar het strand geweest met de klas. Toevallig was het ook meester- en juffendag.

“Wij hebben genoten van het heerlijke weer en elkaar”, zegt juf Mireille. De kinderen hebben waterdiertjes gevangen met een kor-net. Hierin vingen zij scholletjes, kleine visjes en krabben. “Het was een onvergetelijke dag.”



Op de drempel

Marjanne

Bijna elke dag sta ik bij de deur. Samen met de leraren lezen we voor de start eerst de weekspreek. We verbinden ons met elkaar en met onze opdracht dat we de raadsels mogen ontsluiten van dag tot dag, van uur tot uur. Innerlijk maak ik contact met de kinderen die van heinde en verre hiernaartoe komen. Ik zie het voor me: een stroom van deze kinderen die hun weg vinden naar deze plek, naar elkaar en door de tijd naar zichzelf.

Daarna praten we wat, een grappige hier, een bemoedigend woord daar en zo begint onze dag. We luiden de bel, de deuren zwaaien open, de dag begint. De kleinsten zijn druk in de weer met hun tas, met zwaaien naar mama of papa, de handjes vasthouden en dan ook nog zingen. De oudsten groeten mij vluchtig, draaien zich nog maar zelden om en vinden hun weg als vanzelf. De één vol moed, de ander wat meer weifelend. Soms is er iets gebeurd, of zien ze ergens tegenop. Ik zie het op de drempel.

Dan probeer ik daar in stilte mee te geven dat het goed komt. Ik zie jou. Zonder woorden, zonder daden in het onzichtbare. In de loop van het jaar zie ik hoe de kinderen opgroeien. Ze stappen steeds zelfverzekender over de drempel: letterlijk langer, steviger en meer verbonden met wie ze zijn.

Zodra ik in de klaslokalen de rust hoor vallen, stap ik met energie door naar mijn eigen taken. Ik weet waarvoor ik het doe. Niemand hoeft het te zeggen, ik heb de impulsen van de toekomst gevoeld.

En nu staan we op een drempel van de zomervakantie. De tijd krijgt even alle ruimte. We laten los wat ons dagelijks roept. Heerlijk! Ik wens dat we de komende weken onze gewoontes zacht loslaten, zodat we straks opladen en weer vol zin en vertrouwen over de drempel stappen, ik zie jullie daar! Ik kijk er naar uit. Een fijne vakantie!

“Het was vooral een hele leuke ervaring en eer om mee te mogen doen”

Bijna kinderburgermeester

Maud uit klas 4 was bijna
kinderburgemeester! Zes
vragen aan Maud:

Hoe hoorde je dat er een kinderburgermeester werd gezocht?

Doordat juf vertelde dat we konden solliciteren voor kinderburgermeester. Ik dacht eerst dat ik misschien niet genoeg tijd zou hebben omdat ik veel bij mijn pony ben maar het leek me toch zo'n leuke kans dat er wel voor ben gegaan!

Waarom is het belangrijk dat er een kinderburgermeester is?

Zodat er meer wordt gedacht aan de kinderen van Almere en ook gedacht door kinderen in plaats van voor kinderen.

Hoe word je kinderburgemeester? Wat moet je daarvoor doen en kunnen?

Eerst moest ik een filmpje insturen waarin ik moest uitleggen wat ik belangrijk zou vinden voor de kinderen van Almere. Als je dan door bent naar de volgende ronde moet je dus een presentatie geven voor de huidige kinderburgemeesters en allemaal belangrijke mensen. Je moet goed weten wat je wil, je mening durven geven en te spreken voor een menigte.

Wie heeft je allemaal geholpen?

Eigenlijk heeft iedereen in de klas me geholpen. De klas heeft me veel zelfvertrouwen gegeven doordat ze meedachten, me aanmoedigden en zeiden dat ik het kon. Ook heb ik de punten van de klas meegenomen in mijn uiteindelijke presentatie.

Je hebt ook een presentatie gegeven op het stadhuis. Hoe ging dat? Was dat niet heel spannend?

Ik ging met mama naar het gemeentehuis. Ik was wel een beetje zenuwachtig want je voelt de spanning wel hangen. We mochten eerst kijken in de zaal waar we de presentatie gingen geven en daarna moesten we naar een aparte ruimte waar we alleen met de kinderen waren die mee deden. Dit was heel erg leuk want het was gezellig en we werden verwend met allemaal lekkere dingen! Toen moesten we om de beurt naar de ruimte waar we onze presentatie gingen geven. Ik ging als eerst, dat vond ik heel erg leuk. Mijn presentatie ging goed! Ik heb alles kunnen vertellen wat ik wilde en de mensen waren heel aardig.

Waarom wilde jij kinderburgemeester worden? Wat waren jouw ideeën?

Het leek me heel erg leuk om mee te kunnen denken. Ook vind ik het leuk om voor grote groepen presentaties te geven en het woord te doen. Mijn ideeën waren:

Speeltuinen voor iedereen, zowel voor kinderen met en zonder beperking.
Genoeg plekken om in de natuur te kunnen spelen
Kinderen leren omgaan met dieren en natuur (dierenwelzijn)
Verkeersveiligheid



Sint-Jan

Sint-Jan in Oosterwold:
een nieuw begin van
een mooie traditie

Een primeur: voor het eerst heeft onze vrijeschool het feest van Sint-Jan gevierd in Oosterwold! En dat voelde goed, daar op het enorme grasveld bij Loodsterwold. Alle leerlingen, ouders en grootouders waren op 26 juni welkom voor de gezamenlijke picknick en het traditionele vuurspringen.

Muziek

Voor veel kinderen is het Sint-Janfeest hét hoogtepunt van het jaar. Dat bleek opnieuw uit alle stralende gezichten tijdens het zingen en dansen op de liederen De rivier de Rhône en De zevensprong. De prachtige muziek van het ouderensemble gaf het geheel een warme, feestelijke sfeer.

Niet alleen de kinderen genoten zichtbaar; ook ouders en

leerkrachten gingen helemaal op in de volksdansen. Juf Mireille genoot extra, want zij werd verrast door een groepje oud-leerlingen, die helemaal uit Almere-Stad waren komen fietsen. Zo werd dit feest ook een reünie.

Vuurspringen

Het spannendste moment van de dag was natuurlijk het traditionele vuurspringen. Dit jaar mocht klas 4 daar voor het eerst aan meedoen. Alleen of hand in hand, met bonkende harten, verzamelden ze hun moed en sprongen ze over het vuur.

Sint-Jan is een midzomerfeest dat in veel Europese landen wordt gevierd: van Zuid-Engeland en Scandinavië tot diep in Oost-Europa. Ook op

de vrijescholen in Nederland leeft deze traditie sterk voort. Volgens het volksgeloof spring je met het vuurspringen een jaar vol gezondheid en geluk tegemoet. En wie samen over het vuur springt, zal een bijzondere rol in elkaars leven blijven spelen.

Zonnewende

Het feest vindt normaal plaats op 24 juni, de geboortedag van Johannes de Doper – ook wel Sint Jan genoemd. Het markeert de start van de zomer en valt vlak na de zonnewende. Voor de vrijescholen is dit het laatste jaarfeest voordat de zomervakantie begint: een moment waarop de natuur op haar mooist is en het schooljaar ten einde loopt.



Pinksterfeest

Van kroonkind naar
eersteklasser

Bij Sint-Jan gebeurde dat letterlijk: springend over het vuur. Maar ook deze zomer wagen anderen een sprong, maar dan figuurlijk. De oudste kleuters maken zich op voor een nieuw begin: na de zomer zijn zij eersteklassers. De kleuterjuffen Djoeke, Norah en Mariska nemen op een prachtige manier afscheid. Verderop in deze krant lees je hun bijdrage.

Blauwe hoed

Wie goed heeft opgelet tijdens het pinksterfeest op het schoolplein, herkende ze misschien al: die oudste kleuters. Meestal met een hoed of een lint in het haar genoten ze van de spelletjes en van het dansen rond de meiboom door de oudere klassen.

Elk jaar, op de vijftigste dag na Pasen, vieren we op de vrijeschool het pinksterfeest: een feest van ontmoeting – tussen hemel en aarde, tussen mens en mens. Het huwelijkssymbool staat ook voor die verbondenheid. Daarom mogen de oudste kleuters het bruidspaar zijn: pinksterbruid en pinksterbruidegom. Na afloop vieren zij hun bruiloft met een stuk zelfgebakken bruidstaart, het feestelijke hoogtepunt.

Verbinding

Vanaf klas 1 wordt met linten gedanst rond de meiboom. Elk lint symboliseert een mensenziel: uniek en levendig. Tijdens de dans worden de linten in elkaar geweven tot één patroon. Dit is een zichtbaar teken van onderlinge

verbondenheid, én van verbinding met het hogere: het middelpunt, de meiboom. Elk jaar worden de patronen ingewikkelder. Zo leren de kinderen spelenderwijs dat je samen iets moois kunt weven, dat plezier en samenwerking wonderen doen, en dat zelfs knopen weer kunnen worden ontrafeld.

Oeroude traditie

Het pinksterfeest heeft diepe wortels. Al ver voor Christus vierden heidense volkeren een feest van bloei, licht en liefde. In de loop der tijd zijn christelijke en niet-christelijke elementen samengesmolten. Ook de dans rond de meiboom is een oeroude traditie – en nog altijd springlevend.





De kroonkinderen fladderen uit!

Juf Djoeke

Na de meivakantie kwam de wijze kabouter van zijn plankje naar beneden en stond op een dag op een heel mooi tafeltje. Dit is het moment waarop de periode van kroonkind-zijn wordt aangekondigd. Deze kabouter heeft het hele schooljaar met ons meegekeken.

De kinderen mochten een voor een vragen of zij naar de eerste klas mogen komend schooljaar. Het is heel bijzonder om mee te ervaren dat eigenlijk alle kinderen zich goed voelden bij het besluit van de kabouter.

De komende weken zijn bedoeld om het kind voor te bereiden op het afscheid van de vertrouwde kleutergroep en het vertrouwen aan het kind mee te geven dat het klaar is om de brug naar de eerste klas over te steken. We hebben vanaf dat moment op de woensdag de klassen anders ingedeeld. In de ene groep, de poortklas, alle kroonkinderen (zij gaan naar de eerste klas) en in de andere klas de kinderen die vijf zijn maar bij de kleuters blijven. Het fijne is dat de kroonkinderen elkaar in de poortklas gelijk al echt goed leren kennen. We besteden extra aandacht aan vaardigheden die handig zijn om te beheersen voor je de eerste klas binnen stapt, maar die minder aandacht krijgen in de kleuterklas.

Pinke-panke-ponkeltje

We werken aan twee grote projecten die pas na vier lessen af zijn. De eerste vier weken bij juf Norah hebben de kinderen een groot schilderij/werk van de zee gemaakt.

De laatste vier weken heb ik met de kinderen een tafelspelletje gemaakt: het verhaal van Pinke-panke-ponkeltje. We hebben hoedjes genaaid, een vijver gevilt en een kikker van bijenwas gemaakt. Natuurlijk moet je het netjes kunnen bewaren. Daarom versierden we een doosje met mozaïek stukjes in een mooi en eigen bedacht patroon. Met rode konen waren ze aan het werk. Dit is een onderdeel van het rekenen: patroonherkenning is essentieel om goed te kunnen doorzien welke rekenstrategie je moet toepassen om een som op te lossen. Toen we de doosjes af hadden heeft iedereen het verhaaltje zelf laten zien met het eigen doosje. Dit past bij de taalverwerving en het kunnen reproduceren van een tekst of verhaal, natuurlijk noodzakelijk voor begrijpend lezen.

Op zich zouden we zo'n mooi doosje en dit werk ook tijdens de gewone dagen kunnen doen. Het verschil zit hem in het feit dat we in de poortklas de taak helemaal afmaken en niet morgen verder gaan. Ook zijn we gelijktijdig aan het werk en worden de kinderen

uitgedaagd om zelfstandig aan het werk te zijn, het vraagt van ze om problemen zelf op te lossen of een klasgenoot te vragen. De taken vergen lange concentratie. Concentreren is, net als taal en rekenen, iets dat je moet oefenen om het te kunnen.



Regenboog en vlinders

De kroning van de kroonkinderen op de laatste schooldag is de afsluiting van de periode die door de wijze kabouter werd aangekondigd. Deze ceremonie is vol van symboliek. In de klas staat voor elk kroonkind een troon klaar met een doek in een kleur. Alle stoelen bij elkaar vormen een regenboog. De regenboog straalt schoonheid uit, maar staat binnen de vrijeschool ook voor de verbinding met elkaar en onze relatie tot de natuur en onze ontwikkeling als mens. De kinderen worden gekroond met de kroon die zij hebben gemaakt. De kroon geeft uitdrukking aan de persoonlijke ontwikkeling van ieder kind: jij bent uniek, bijzonder en hebt vele eigen talenten. Na de kroning wordt het vlinderspelletje gedaan. Hiermee laten we het beeld tot leven komen van de groei die

het kind doormaakt in de kleutergroep. Als het kind binnenkomt als 4-jarige observeert het en gaat mee in de stroom van de groep, zoals een eitje dat op een blad heen en weer wiegt in de wind. Na verloop van tijd kan het als een rupsje een eigen plan trekken, eigen spel ontwerpen en maakt het keuzes in vrienden. Het kind krijgt steeds meer een rol waar het de andere kinderen laat zien wat de gebruiken en gewoonten in de klas zijn. De periode tot kroning is te verbeelden als het afwachten in de cocon, klaar om de stap naar de eerste klas te zetten, maar nog wel in een verwachtingsvolle overgangsfase. Bij de kroning laten we de kinderen ervaren dat zij nu tot vlinders geworden zijn. Ze zijn klaar om uit te vliegen.

Het was fantastisch om de groei van deze groep kroonkinderen in de poortklas mee te mogen beleven. Er is ontzettend hard gewerkt, maar we hebben vooral ook veel plezier gehad met elkaar. De toekomstige eerste klas is klaar voor wat er komen gaat!



Lieve kroonkinderen, het ga jullie goed

Juf Norah

‘Juffie, ik wil werken! Gaan we dan nu eindelijk ons bootje maken? Ik wacht al zo lang!’ De afgelopen weken is dit een veel gestelde vraag in onze klas geweest. De nu oudste kleuters weten nog precies hoe de oudste kleuters van vorig jaar ijverig aan hun bootje werkten. ‘Ja, dan mag je met een boomstam, je plankje, spijkers en een hamer zelf naar buiten gaan om te timmeren, gewoon achter de klas! Alleen wij mogen dat, de jongste kleuters niet, want anders lopen ze misschien wel weg. Wij weten al hoe het hoort.’

‘Je moet ook naaien he, een zeil en vlaggen. De schipper moet een jasje aan en de boot moet ook een anker hebben anders kan de boot niet stoppen bij de eerste klas.’

Dag na dag wordt er hard gewerkt aan het bootje, ieder op zijn eigen tempo, de één vliegt erdoorheen en kan er geen genoeg van krijgen terwijl de ander rustig verder werkt. ‘Ik ga ook nog even spelen hoor juffie, want straks in de eerste klas is het rode huisje er niet meer.’

En als het bootje dan eindelijk af is, wauw, wat zijn de kinderen dan trots. De bootjes staan tentoongesteld in de klas op het blauw water. De jongste kleuters kijken jaloers naar dit proces. ‘Misschien mag ik volgend schooljaar ook een bootje maken, dan kies ik een rood zeil.’

De dag waarop de kroonkinderen zullen uitvaren komt steeds dichterbij, een tijd van loslaten, een nieuwe fase die aanbreekt voor het kind. Sommige kinderen kijken er enorm naar uit terwijl anderen het allemaal wel erg spannend vinden. In de klas is het ook te merken, de kroonkinderen stijgen letterlijk en figuurlijk boven de jongste kleuters uit.



Voor mij als juf is het een dubbel gevoel. Ik ben enorm trots dat ik deze kinderen 2 jaar, of soms zelfs bijna 3 jaar lang heb mogen begeleiden op hun reis. Ze hebben zich enorm goed ontwikkeld, zoveel geleerd, staan stevig in hun schoenen. De kinderen zijn klaar voor de volgende stap. Maar ohhh wat ga ik ze erg missen, als leerkracht ben je zo nauw betrokken bij de kinderen en hun gezinnen.

Het moment van de kroning is voor mij heel speciaal. In de weken die hieraan vooraf gaan denk ik regelmatig terug aan alles wat ik met deze kinderen heb mogen meemaken. Van de eerste ontmoeting tot wie ze vandaag de dag geworden zijn. De reis die wij samen bewandeld hebben daar zal ik nog jaren liefdevol aan terug denken.

Lieve kroonkinderen, het ga jullie goed, vaar naar de overkant, daar staat zoveel moois op jullie te wachten. En misschien denk je nog eens terug aan de fijne kleutertijd die wij samen beleefd hebben in kleuterklas 3C.



'Stiekem hoop ik dat deze nieuwe eersteklassers mij ook een beetje gaan missen'

Juf Mariska

Het einde van het schooljaar nadert... het lijkt wel of de tijd ineens twee keer zo snel gaat. Ik kijk naar de oudsten uit mijn klas, de kroonkinderen. Straks zijn ze eersteklasser. Wat zijn ze gegroeid! Van een kind dat alleen maar wilde spelen tot een kind dat alleen maar wil werken! Dat maakt me zo trots.

Vandaag keek ik naar een voorstelling van de derdeklas. Ook een deel van deze kinderen heeft bij mij gezeten in de kleuterklas. Moet je eens kijken hoe ze gegroeid zijn en zichzelf durven laten zien! Van een kleutertje dat niet onder de tafel vandaan durfde te komen tot een vol zelfvertrouwen uitblinkende toneelspeler! Ik vind dat zo mooi om te zien. Het maakt me mega-trots. En nu staan we weer op het punt dat de oudsten mij vaarwel gaan zeggen. En ondanks dat ik me trots voel maakt het me ook een beetje verdrietig. Want ook al hebben zij zin in dit nieuwe avontuur, het is ook een afscheid, in ieder geval voor mij. Straks zullen ze de brug



over gaan en geen kleuter meer zijn. Sommige kinderen zitten drie jaar bij je... dan ken je ze zo goed!

Ik denk dat je eerste juf je altijd blijft... ik weet het zelf nog zo goed. Juf Ineke, dat was mijn eerste juf, mijn kleuterjuf. Later heb ik nog stagegelopen bij haar in de klas. Toen voelde ze zich heel oud, zei ze. Dat gevoel ken ik nu ook. Als ik in de supermarkt in de rij sta bij de kassa en ik ben aan de beurt en ik hoor zeggen: 'Hoi juf Mariska!' Ik kijk op en zie een 16-jarige Jeffrey achter de kassa zitten. Ja, ik had hem 12 jaar geleden in mijn kleuterklas. Hij herkent me nog. Natuurlijk maak ik dan een praatje. Maar dat is toch bijzonder denk ik dan, hoeveel indruk maak je bij kinderen als ze je na zo'n lange tijd nog herkennen als 'hun kleuterjuf'. Ik vind het geweldig. En ik weet ook dat ik mijn eersteklassers nooit helemaal kwijt ben. We kunnen elkaar nog zien en een praatje maken met elkaar.

Ik werd dit schooljaar nog regelmatig geknuffeld (nou ja... 'aangevallen met knuffels') door een paar eersteklassers, mijn oude kroonkindjes. Stiekem hoop ik dat deze nieuwe eersteklassers me ook een beetje gaan missen... Ik wens iedereen een heerlijke zomervakantie toe! Geniet van elkaar!

Ouderblog

'Balans tussen denken, voelen en doen spreekt ons aan in de vrijeschool'

Ik ben Tim, vader van Quinn (4) en Jonah (2). Quinn zit sinds februari in de kleuterklas bij juf Djoeke, en Jonah gaat naar kinderdagverblijf De Sterretjes – onderdeel van het Krullevaartje. Met ons gezin wonen we inmiddels drie jaar in Oosterwold, waar ruimte en groen onderdeel zijn van het dagelijks leven. Een bewuste keuze: we hebben voor ons werk een paar jaar in Nigeria en Botswana gewoond. Toen we terugkwamen in Amsterdam en Quinn geboren werd, voelden we sterk de behoefte om weer buiten te kunnen leven. Net als daar. Groener, vrijer, dichterbij de natuur. De onverharde wegen in Oosterwold spraken ons dus juist wel aan.

Zelf heb ik als kind ook even in Almere gewoond – in de Bouwmeesterbuurt. In die tijd was er nog nauwelijks iets gebouwd. Als kind was dat fantastisch: overal ruimte om te spelen. Mijn ouders misten echter het stedelijke leven, en dus verhuisden we naar Haarlem. Ik riep toen dat ik nooit meer terug wilde naar Almere. Het kan verkeren!

Mijn eigen schooltijd speelde zich af op een vrij traditionele basisschool. Prima jaren, maar de school zelf heeft daarin weinig nagelaten. Als ik dat vergelijk met de verhalen van mijn vrouw Maite of vrienden die op een vrijeschool of montessori zaten, zie ik een groot verschil. Zij praten met warmte over hun schooltijd: over inspirerende docenten, creatieve lessen. Een goede vriend van me zegt nog altijd dat zijn creatieve basis is gelegd op de vrijeschool. Dat zette me aan het denken.

Zelf ben ik muzikant en muzikliefhebber in hart en nieren. Bewegen en dansen horen daar voor mij ook bij – maar pas op latere leeftijd ben ik dat echt gaan doen. Dat vrij durven bewegen, het contact met je lijf, kwam voor mij niet vanzelf. Als ik zie hoeveel Quinn nu al beweegt, word ik daar oprecht blij van. In de klas, bij de euritmie, in de tuin: het mag er gewoon zijn. Ik hoop dat hij iets meekrijgt wat ik pas veel later leerde.



Quinn is van nature een denker. Hij is analytisch en zit graag in zijn hoofd. We overwogen daarom ook een montessorischool, waar hij zijn sterke intellectuele impulsen volop had kunnen volgen. Maar we wilden hem juist een bredere basis geven. Iets meer aarde, iets meer lijf, iets meer gevoel. Meer focus ook op het sociale, de groepsontwikkeling. Juist die balans tussen denken, voelen en doen sprak ons aan in de vrijeschool. Het is nog niet altijd makkelijk – maar we zien hem groeien. Dat hij elke week uitkijkt naar de euritmieles op donderdag, zegt voor ons alles.

We zijn blij dat we onze kinderen deze plek kunnen geven om te groeien.

'De pastinaken zijn fantastisch gegroeid'

De stadsboer vertelt

Naast onze toekomstige school in Oosterwold ligt een biologisch-dynamische boerderij: boerderij Vliervelden van de stadsboerderij op de Kempphaan! Daniel Schuilenburg woont en werkt daar. Zijn dochters zitten bij ons op school. Voor de Vrije Mare blogt hij over het reilen en zeilen op deze boerderij.

Als je een glas met water omstoot, zeg je vaak: 'ach, het is maar water'. Maar in een voorjaar als dit realiseer je je weer hoe belangrijk (zoet) water eigenlijk is. Zonder water zou er niets van dit alles bestaan. Al het levende heeft (een beetje) water nodig om te bestaan. Onder begeleiding van de maan zorgt het water ervoor dat alles wat nu is, kan zijn.

Dit jaar regende het minder dan vorig jaar. Gelukkig heeft kleigrond een goede capillaire werking. Oftewel het water kan tussen de kleideeltjes als het ware omhoogtrekken zodat het tot bovenaan toe lekker vochtig blijft. Bij zandgrond gaat dit bijna

niet omdat de afstand tussen de zandkorrels te groot is hiervoor.

De pastinaken zijn allemaal mooi gekiemd en beginnen aan hun weg naar boven. Nu begint ook gelijk de strijd met het onkruid. Waarom maken we ons hier zo druk om? Een aantal onkruiden in je gewas is niet zo'n probleem. Maar doe je er niets aan dan overwoekeren ze de gewassen die we willen telen en nemen ze voeding en zonlicht weg. Dan heb je minder oogst. Onkruid bestrijden we op verschillende manieren. Het liefst doen we dit machinaal met de trekker, anders met de hand. Machinaal zijn er ontzettend veel mogelijkheden, voor elk gewas heb je een gespecialiseerde machine nodig. Je hebt schoffels of egtanden die door de grond gaan om het onkruid af te snijden of eruit te trekken. Branden is ook een optie en de laatste jaren zijn er robots die onkruid ofwel eruit trekken, elektrocuteren of laseren. Deze ontwikkelingen gaan erg hard. Wij hebben nog geen 'wiedrobot'

maar in de toekomst zullen we die zeker gaan krijgen.

Vlak voordat de pastinaakplantjes boven de grond komen, branden we het onkruid weg. Zodra de pastinaak opkomt, kunnen we gedurende lange tijd het onkruid niet machinaal bestrijden, omdat de jonge plantjes erg fragiel zijn. Dit onkruid moet dan met de hand worden verwijderd. Dit doen we met een wiedenbed op een wagen. Onkruidwieders liggen op een bed zodat die niet elke keer hoeven te bukken. De wagen rijdt elektrisch, heeft een dakje van zonnepanelen, en rijdt de hele dag over het **land**.

Tussen april en begin juli is onkruid wieden onze grootste focus. Elk gewas zijn eigen methode en tactiek. Net zo lang totdat het gewas 'dicht' staat. Oftewel totdat er geen zonlicht meer op de grond schijnt omdat de gewassen zo groot zijn geworden. Want zonder direct zonlicht kiemt er niets.



Een enorm voordeel van geen regen is weinig onkruid. We zaaïen onze gewassen in de vochtige grond dus die hebben een grote voorsprong qua groei op het onkruid. Perfect! Nu (eind juni) zijn ze fantastisch gegroeid. Maar de kleigrond begint langzaam op te drogen. Het heeft (te) weinig geregend en nu zullen we dus zelf water moeten geven aan de gewassen die het nodig hebben. Dat is in de polder goed geregeld. Het water is (meestal) van goede kwaliteit en de waterstanden van de tochten worden op peil gehouden door het waterschap. Om het water daadwerkelijk bij het land te krijgen vanaf de tocht is soms wat lastiger. Vaak pompen we uit grote vaarten sloten vol omdat als het zolang droog is de kleine sloten ook droog staan. Een fulltime job nu om overal water te krijgen, buizen en slangen te leggen zodat we kunnen beregenen. Maar liever dit dan te veel water door de regen want daar kun je weinig tot niets aan doen.

Pas op: het blad van de pastinaak kan brandblaren veroorzaken als je het in de volle zon aanraakt, het is dezelfde familie als de reuzenberenklauw.



Het hele jaar zijn we op de boerderij met vijf man fulltime aan het werk. Daarnaast hebben we in piekperiode (mei, juni, september, oktober) nog ongeveer acht tot tien mensen die alle dagen helpen met planten, wieden en oogsten van gewassen. In totaal telen we ongeveer 240 hectare land (1 hectare is 10.000 m²) in en om Almere en hebben we rond de 150 koeien. Op de locatie op de Kempphaan gebeurt veel meer dan alleen maar landbouwwerk. Er is een grote keuken, een zorgwerkplaats ('Hout moed') waar mensen ons helpen met allerlei zaken en prachtige dingen maken van hout. In de zomer worden toneelvoorstellingen gegeven in de schuur. Ook komen vele schoolklassen (jong en oud) die we lesgeven en zo kennis laten maken met de oorsprong van voedsel. Zo laten we jong en oud proeven van niet alleen de groentes maar ook het hele boerenleven.



Toneelstuk eerste klas: 'Toch wel heel spannend'

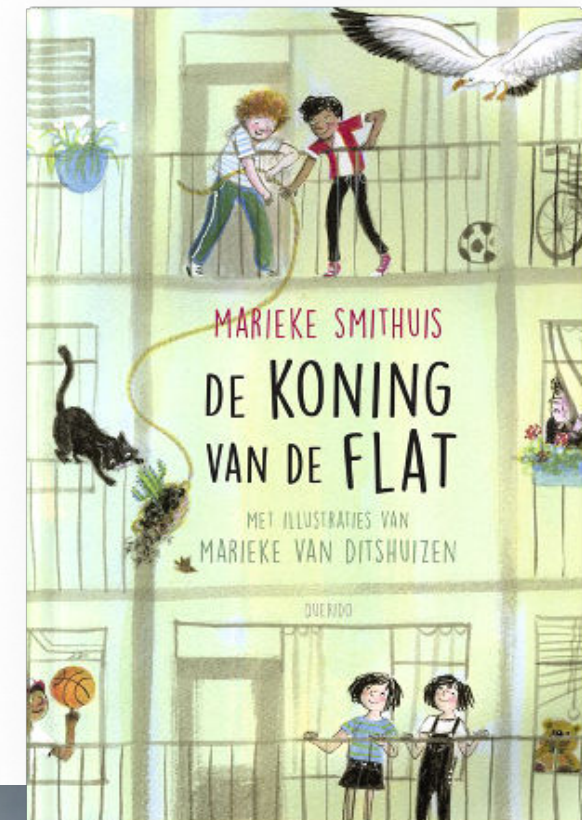
Klas 1 heeft vrijdag 20 juni het lente-toneelstuk opgevoerd. Juf Suzanne vertelt erover. "Wat zijn we trots en wat deden ze het goed!"

Ongeveer vier weken voor het toneelstuk zijn we begonnen met het oefenen van de liedjes. Daarna kwam ook het tussenspel op de xylofoons erbij en de teksten werden ingeoefend. De eerste tijd werden de verschillende rollen steeds door andere kinderen gespeeld. Vervolgens hebben de kinderen mogen aangeven welke rol of rollen ze het liefste zouden spelen. Het toneelstuk kent vele rollen en we hebben niet zo'n grote klas dus de meeste kinderen (die wilden) hebben twee rollen gespeeld, een enkele zelfs drie! De attributen en kleding hebben we met elkaar (en wat hulp van ouders) bij elkaar gesprokkeld. Veel kinderen hadden al passende

kleding vanwege het lentefeest. We hebben ook echt met elkaar gekeken wat we thuis hadden, niet alleen voor onszelf maar ook voor de anderen in de klas. Hierdoor en doordat we de tekst in klas 1 echt nog gezamenlijk opzeggen werd het toneelstuk echt iets van de hele klas samen. Toen alles geregeld was, hebben we een generale repetitie op het podium met kleding en attributen gehouden.

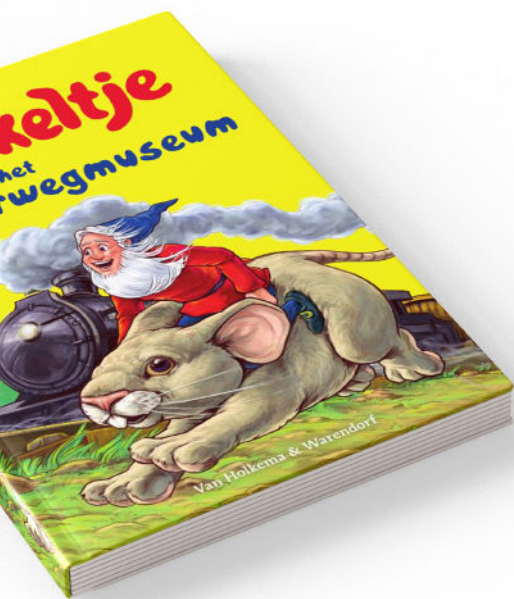
En daarna was het dan eindelijk zover: de opvoering! De hele school was uitgenodigd en alle papa's, mama's en overige familieleden. De zaal zat stampvol! Een aantal kinderen gaf aan het toch wel heel spannend te vinden, maar dat ze ook veel zin hadden om het te laten zien. Tim en ik hebben van tevoren tegen de kinderen gezegd dat we er vooral een feestje van zouden gaan maken en dat we het met en voor elkaar doen. En daarna was

het alleen nog maar genieten. Wat zijn we trots en wat deden ze het goed! Er was ook veel onderlinge hulp zichtbaar bij de kinderen, ze hebben het echt met elkaar gedaan. Ook waren we enorm trots op het publiek. De hele zaal zat doodstil te luisteren en te kijken. Zo mooi dat we dit met elkaar op deze manier hebben mogen ervaren!



5 boekentips om in weg te dromen

Op de vrijeschool wordt gelukkig ook heel veel gelezen! Om het lezen nog extra aan te moedigen heeft Juf Suzanne van klas 1 vijf leestips voor deze zomer. Zit er iets voor uw kind tussen?



1 PINKELTJE

In mijn klas zijn de boeken van Pinkeltje van Dick Laan op dit moment ook echt favoriet. We zijn begonnen met de prentenboekjes vanuit mijn jeugd waarin een aantal korte pinkeltjesverhalen met veel prenten verwerkt zitten. Toen deze 'op' waren kwamen er verschillende kinderen uit de klas met de bekende gele Pinkeltjesboeken aan omdat de juf zo van Pinkeltje houdt. We zijn nu in een derde boek begonnen en ook al moet ik de sterk verouderde tekst hier en daar wat aanpassen, de kinderen genieten er enorm van. Een echte klassieker die nog steeds erg in trek is bij de kinderen van nu.

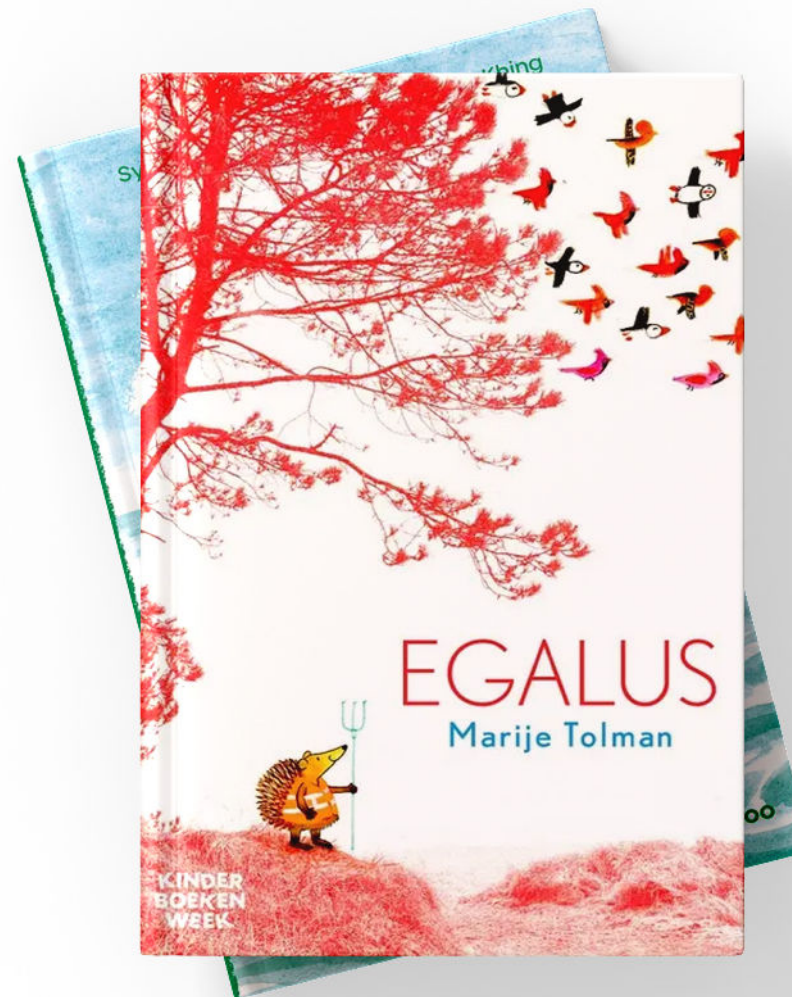
2 VOS EN HAAS



Daarnaast zijn we ook dol op de boeken van Vos en Haas van Sylvia Vanden Heede. Eigenlijk vind ik alle boeken van Vos en Haas leuk, maar in de klas hebben we het dikke boek van Vos en Haas en het tweede dikke boek van Vos en Haas helemaal uitgelezen en zijn we nu bezig in het derde dikke boek van Vos en Haas. Hierin leren we steeds meer personages kennen rondom Vos en Haas. Het leuke aan deze boeken is dat er heel veel woordgrapjes in verwerkt zitten, waardoor het ook erg leuk is om voor te lezen. De zinnen zijn kort en overzichtelijk en ook zeer geschikt voor beginnende lezers om zelf te lezen. Alhoewel ik ze het liefste voorlees want dat vind ik zelf gewoon het allerleukst om te doen!

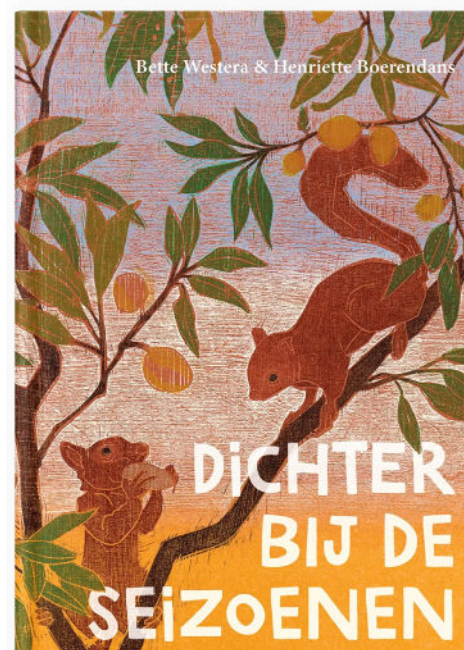
3 EGALUS

Een meisje uit mijn klas nam het prentenboek Egalus van Marije Tolman mee naar school. Ze vertelde trots dat ze dit zo'n mooi boek vindt omdat er echte foto's van natuurgebieden in staan waar tekeningen van dieren in gemaakt zijn. We hebben hier uitgebreid naar gekeken met de klas en alle kinderen waren onder de indruk. Dit prentenboek is gemaakt voor de kinderboekenweek van 2022. Marije Tolman heeft natuurfoto's in neonkleuren weergegeven en daarin heeft ze de dieren getekend. Opa egel vertelt een verhaal van vroeger aan zijn kleinkinderen over Egalus (dat is hijzelf). Alle dieren in het bos hebben het altijd druk behalve Egalus, hij is de hele dag bezig met het opruimen van rommel. In het bos, bij de bergen en in de zee. Op een dag valt hij doodmoe neer en als hij dan weer wakker wordt ziet hij dat alle andere dieren hem geholpen hebben met het opruimen van de rommel. Vanaf dan is het de taak van alle dieren om ervoor te zorgen dat de natuurgebieden netjes blijven. Terwijl ik het boek aan het voorlezen was bleven de kinderen maar zeggen: 'Maar dat is ook een echte natuurfoto'. Het boek is zeker het bekijken en lezen waard.



4 DICHTER BIJ DE SEIZOENEN

De gedichtenbundel Dichter bij de seizoenen van Bette Westera wil ik ook graag even aanstippen. Deze bundel met gedichten in allerlei verschillende versvormen heeft voor iedere maand van het jaar een eigen gedicht. Niet alleen is het leuk om in de klas via deze gedichten het jaar te doorleven maar er staat ook een uitleg over de verschillende versvormen en tips om zelf met taal te spelen. Daardoor is dit een zeer geschikt boek voor alle klassen binnen onze school. Maar ook heerlijk om thuis te hebben als aanvulling bij de seizoenstafel!



5 EEN RUGZAK VOL

Het laatste boek dat ik graag wil tippen is het nieuwste boek van Pieter Koolwijk: Een rugzak vol. Dit boek gaat over een jongen, Obi, die met de trein van zijn vader naar zijn moeder reist. Zijn ouders zijn gescheiden maar maken nog steeds veel ruzie. Obi is zijn rugzak kwijt en krijgt daarom voor deze reis een heel lelijke rugzak van de kringloopwinkel. Dan hoort hij plotseling een stem uit zijn rugzak komen. Later komen daar ook nog andere stemmen bij. Deze stemmen blijken te komen van wezentjes die heel sterk in verbinding staan met de gevoelens van Obi. Uit het verhaal komt uiteindelijk naar voren dat alle emoties die je altijd met je meedraagt behoorlijk lastig kunnen zijn maar het voelen en ondergaan van deze emoties kan tegelijkertijd ook je kracht zijn. Een pracht van een verhaal en voor zowel kinderen (vanaf klas 3 denk ik) en volwassenen goed om te lezen.